

DECIZIE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva,
Nina Vascan

examinând recursul declarat de reprezentantul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/269, Rotaru Nicolae împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/269 împotriva Svetlanei Chiviriga și Vasile Chiviriga cu privire la încasarea datoriei la plata serviciilor comunale și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La 01 august 2016, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/269 (denumirea prescurtată APLP nr. 50/269), a depus cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Chiviriga și Vasile Chiviriga cu privire la încasarea datoriei la plata serviciilor comunale și compensarea cheltuielilor de judecată, prin care a solicitat de a încasa de la Svetlana Chiviriga și Vasile Chiviriga în beneficiul APLP nr.50/269, datoria pentru serviciile comunale în sumă totală de 893,52 de lei și compensarea taxei de stat. Totodată, a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentatului reclamantei, cu informarea APLP nr.50/269, despre data și ora stabilită, pentru examinarea cauzei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 03 august 2017 (f.d. 43), a fost respinsă acțiunea reclamantei, ca fiind neîntemeiată și a fost încasat din contul APLP nr. 50/269, în beneficiul statului taxa de stat pentru depunerea cererii de chemare în judecată, în sumă de 270 lei.

La 07 septembrie 2017, reprezentantul APLP nr. 50/269, Rotaru Nicolae, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 03 august 2017, solicitând repunerea în termen a cererii de apel, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei decizii prin care să: „admită acțiunea și să încaseze de la Svetlana Chiviriga și Vasile Chiviriga în beneficiul APLP nr.50/269 a sumei de 893,52 de lei – datorii la servicii comunale și în bugetul de stat taxa de stat în sumă de 270 de lei. Hotărârea în partea încasării din contul pârâților a sumei de 893,52 de lei – datorii la servicii comunale, nu urmează a fi pusă

în executare” (f.d.48-49).

În motivarea cerinței cu privire la repunerea în termen a cererii de apel, reprezentatul apelantei APLP nr.50/269, menționează că, despre existența hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 03 august 2017, a aflat doar după publicarea acesteia, pe pagina electronică a instanței de judecată. Astfel, relevă că până la momentul depunerii cererii de apel, prima instanță nu a adus la cunoștință reclamantei APLP nr.50/269, hotărârea judecătorească adoptată, circumstanță, care în opinia sa, constituie temei de repunere în termen a apelului.

Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 29 noiembrie 2017 (f.d. 60-62), a respins cererea de repunere în termen și a restituit cererea de apel a APLP nr. 50/269 împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 03 august 2017.

La 29 decembrie 2017, reprezentantul APLP nr. 50/269, Rotaru Nicolae, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate, cu remiterea cauzei în instanța de apel la faza primirii cererii de apel (f.d. 68-69).

În motivarea recursului invocă faptul că, instanța inferioară, a interpretat în mod eronat prevederile art. 236 alin. (4) din Codul de procedură civilă. În acest sens, menționează că instanța de apel, nu a ținut cont de faptul că APLP nr. 50/269 nu a recepționat dispozitivul hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 03 august 2017, iar existența dovezii de expediere nu prezumă și faptul recepționării corespondenței.

Consideră reprezentantul recurenteii că, nerecepționarea hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 03 august 2017, constituie temei de repunere în termen a cererii de apel.

În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Iar, în corespundere cu prevederile art. 100 alin. (1) Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

Articolul 111 din Codul de procedură civilă prescrie în alineatul (3) că, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În acest sens, Colegiul, consideră recursul declarat de către reprezentatul APLP nr. 50/269, Rotaru Nicolae, ca fiind declarat în termen, deoarece din materialele cauzei, rezultă că, încheierea recurată, a fost expediată în adresa participanților la proces, de către Curtea de Apel Chișinău, prin scrisoarea de comunicare a actului de procedură nr. 17321 din 05 decembrie 2017 (f.d. 63), însă la materialele dosarului, lipsește dovada recepționării acesteia. Totodată, de către judecătoria Chișinău (sediul Centru), prin scrisoarea de comunicare din 19 decembrie 2017, a fost expediată în mod repetat în adresa APLP nr. 50/269, încheierea recurată, iar din avizul de recepție

a trimeterii poștale recomandate, rezultă că recurenta a recepționat la data de 26 decembrie 2017 (f.d. 66), încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, iar cererea de recurs a fost depusă la 29 decembrie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe recurs (f.d. 68).

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de reprezentantul APLP nr. 50/269, Rotaru Nicolae, urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, din motivele indicate supra.

Articolul 426 din Codul de procedură civilă, consemnează în alin. (1) că, recursul împotriva încheierii se depune și se examinează în modul stabilit de prezentul capitol, cu excepțiile stabilite de prezenta secțiune.

Iar, în corespundere cu articolul 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, consemnează că, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Materialele cauzei atestă că, la 01 august 2016, APLP nr. 50/269, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Chiviriga și Vasile Chiviriga cu privire la încasarea datoriei la plata serviciilor comunale și compensarea cheltuielilor de judecată, prin care a solicitat de a încasa de la Svetlana Chiviriga și Vasile Chiviriga în beneficiul APLP nr.50/269, datoria pentru serviciile comunale în sumă totală de 893,52 de lei și compensarea taxei de stat. Totodată, a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentatului reclamantei, cu informarea APLP nr.50/269, despre data și ora stabilită, pentru examinarea cauzei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 03 august 2017 (f.d. 43), a fost respinsă acțiunea reclamantei, ca fiind neîntemeiată și a fost încasat din contul APLP nr. 50/269, în beneficiul statului taxa de stat pentru depunerea cererii de chemare în judecată, în sumă de 270 lei.

La 07 septembrie 2017, reprezentantul APLP nr. 50/269, Rotaru Nicolae, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 03 august 2017, solicitând repunerea în termen a cererii de apel, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei decizii, prin care să fie admisă acțiunea reclamantei, cu încasarea de la pârâții Svetlana Chiviriga și Vasile Chiviriga, în beneficiul APLP nr.50/269 a sumei de 893,52 de lei, datoria la serviciile comunale și taxa de stat, în sumă de 270 de lei. Totodată, indicând că hotărârea în partea încasării din contul pârâților a sumei de 893,52 de lei, datoria la servicii comunale, nu urmează a fi pusă în executare (f.d.48-49).

Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 29 noiembrie 2017 (f.d. 60-62), a respins cererea reprezentantului apelantei, de repunere în termen și a restituit cererea de apel declarată de către apelanta APLP nr. 50/269 împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 03 august 2017.

Verificând legalitatea încheierii Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, prin prisma argumentelor invocate în recurs, Colegiul, constată legalitatea acesteia, deoarece este emisă în concordanță cu normele de drept procedural incidente.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Succesiv, alineatul (3) al aceluiași articol prescrie că, repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

Astfel, conform art. 116 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Ab initio, instanța de recurs opinează că repunerea în termenul procedural, poate fi efectuată, doar în baza unor temeieri viabile și întemeiate. Astfel, caracterul temeiniciei motivelor de omitere a termenului procedural reprezintă o condiție *sine qua non* pentru repunerea acestuia. Prin urmare, obligația probării existenței circumstanțelor, care au făcut imposibilă efectuarea de către persoană a anumitor acțiuni procesuale în termenul stabilit, este pusă în sarcina justițiabilului, ce solicită repunerea în termenul omis.

În condițiile speței, Colegiul apreciază ca fiind lipsite de substanță alegațiile reprezentantului recurentei APLP nr. 50/269, Rotaru Nicolae, precum că, necomunicarea de către prima instanță a hotărârii judecătorești, constituie temei de repunere în termen a apelului.

Or, conform cererii de chemare în judecată reclamanta APLP nr. 50/269 a solicitat *inter alia* „... examinarea prezentei cauze în lipsa reclamantului APLP 50/269 COOP, cu informarea APLP 50/269 COOP, despre data și ora stabilită pentru examinarea cauzei” (f.d. 3).

În conformitate cu art. 104 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, citația și înștiințarea se expediază în cazul când se citează persoanele juridice, prin împuterniciți, la sediul lor principal conform înregistrării de stat sau, după caz, la sediul reprezentanței sau al filialei.

Iar, în corespundere cu prevederile art. 105 alin. (5) din Codul de procedură civilă, citația sau înștiințarea adresată persoanei fizice se înmânează personal contra semnătură pe cotor. Citația sau înștiințarea adresată unei organizații se înmânează persoanei cu funcție de răspundere respective contra semnătură pe cotor sau, în cazul absenței acesteia, se înmânează în același mod unui alt angajat, considerându-se recepționată de organizație.

Ab initio, urmează a fi reiterat faptul că din conținutul avizului de recepție DS2000762566AS (f.d. 16) și informația publică plasată pe pagina web a ÎS „Poșta Moldovei” la rubrica „serviciul on-line de urmărire a expedierii (Track&Trace)” [<http://www.posta.md/ro/tracking?id=DS2000762566AS%20>], rezultă indubitabil că reclamantei APLP nr. 50/269, i s-a adus la cunoștință încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 aprilie 2017, prin care a fost stabilit termenul pentru examinarea cauzei, precum și i-a fost înmânată citația, pentru ședința de judecată,

stabilită la data de 23 mai 2017, ora 11:00, fapt confirmat prin contrasemnarea avizului de către cetățeanul „Jenunchi” (f.d. 16).

La fel, conform avizului de recepție DS2000801362AS (f.d. 21), precum și informației publice, plasată pe pagina web a ÎS „Poșta Moldovei” la rubrica „serviciul on-line de urmărire a expedierii (Track&Trace)” [<http://www.posta.md/ro/tracking?id=DS2000801362AS%20>], la data de 06 iunie 2017, cet.„Jenunchi”, a recepționat în numele APLP nr. 50/269, citația pentru ședința de judecată stabilită pentru data de 04 iulie 2017, ora 10:30.

Succesiv, din cuprinsul procesului-verbal al ședinței de judecată din 04 iulie 2017, ora 10.35 (f.d. 24-25), Colegiul, constată că instanța de fond, a respins, prin încheiere protocolară, solicitarea reclamantei APLP nr. 50/269, privind examinarea cauzei în lipsa sa și a dispus citarea repetată a acesteia, cu obligarea de a se prezenta în ședința de judecată, în vederea elucidării anumitor circumstanțe, care nu au putut fi examinate în lipsa reprezentatului, stabilind următoarea ședință de judecată pentru data de 03 august 2017, ora 14:30.

În acest sens, Judecătoria Chișinău (sediul Centru), a expediat în adresa APLP nr.50/269, citație prin care a adus la cunoștință încheierea protocolară din 04 iulie 2017, privind respingerea solicitării reclamantei de a examina cauza în absența sa, solicitând totodată prezența unui reprezentant în ședința de judecată stabilită pentru data de 03 august 2017, ora 14.30 (f.d. 26). Remarcabil este că, la 19 iulie 2017, cet.„Jenunchi”, a recepționat în numele APLP nr. 50/269, citația împreună cu extrasul încheierii protocolare din 04 iulie 2017, expediate la sediul APLP nr. 50/269, fapt confirmat atât prin avizul de recepție DS2000872948AS (f.d. 29), cât și prin informația publică plasată pe pagina web a ÎS„Poșta Moldovei” la rubrica „serviciul on-line de urmărire a expedierii (Track&Trace)” [<http://www.posta.md/ro/tracking?id=DS2000872948AS>].

Însă, în pofida obligațiilor impuse de instanța de judecată, prin încheierea protocolară din 04 iulie 2017, reprezentantul APLP nr. 50/269 nu s-a prezentat în ședința de judecată din 03 august 2017, instanța de judecată, dispunând continuarea ședinței de judecată în lipsa reprezentantului reclamatei. Astfel, în cadrul ședinței de judecată din 03 august 2017, s-a dispus începerea judecării cauzei în fond, s-au ascultat explicațiile pârâtului, s-au cercetat probele, s-au ascultat susținerile orale și s-a adoptat și pronunțat dispozitivul hotărârii Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 03 august 2017 (f.d. 40-43).

Mai mult decât atât, prin scrisoarea de comunicare a actului de procedură de la fila dosarului 45, se confirmă faptul că, la 07 iulie 2017, Judecătoria Chișinău (sediul Centru) a expediat în adresa APLP nr. 50/269, hotărârea judecătorească din 03 august 2017, adoptată în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de APLP nr. 50/269 împotriva Svetlanei Chiviriga și Vasile Chiviriga cu privire la încasarea datoriei la plata serviciilor comunale și compensarea cheltuielilor de judecată.

Colegiul profilează că, deși art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prescrie că, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. În speță, APLP nr. 50/269 și-a valorificat dreptul de a ataca hotărârea Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 03 august 2017, în ordine de apel pe peste termenul legal de 30 de zile, prestabilit de

legiutor, depunând cererea de apel la 07 septembrie 2017. Or, termenul de exercitare a căii de atac în ordine de apel, a început să curgă din ziua imediat următoare, datei calendaristice emiterii și pronunțării hotărârii judecătorești, și anume de la 04 august 2017 și este un termen de decădere.

În altă ordine de idei, cu referire la cererea reprezentatului apelantei cu privire la repunerea în termen a apelului, Colegiul învederează că legiutorul a acordat justițiabililor dreptul de a fi repuși în termenul de îndeplinire a unui act de procedură, care a fost omis din motive întemeiate.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă, repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

La rândul său, art. 116 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

În acest sens, instanța de recurs, opinează că repunerea în termenul procedural, poate fi efectuată doar în baza unor temeieri viabile și întemeiate. Astfel, caracterul temeiniciei motivelor de omitere a termenului procedural, reprezintă o condiție *sine qua non* pentru repunerea acestuia. Prin urmare, obligația probării existenței circumstanțelor, care au făcut imposibilă efectuarea de către persoană a anumitor acțiuni procesuale în termenul stabilit, este pusă în sarcina justițiabilului ce solicită repunerea în termenul omis.

Analizând minuțios argumentele cererii de repunere în termen, Colegiul ajunge la concluzia că, în condițiile speței nu sunt aplicabile dispozițiile art. 116 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, or termenul de declarare a apelului poate fi restabilit, doar în cazul când persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice, ce confirmă imposibilitatea sa de a exercita acest act de procedură în interiorul termenului legal.

Or, APLP nr. 50/269, cunoscând despre litigiul inițiat la cererea sa de chemare în judecată, avea obligația pozitivă de a da dovadă de diligență și de a se interesa despre soarta și etapa procedurală, la care se află această cauză civilă, cu atât mai mult, că pe portalul unic al instanțelor de judecată [<http://www.instante.justice.md>], se publică informația cu privire la toate cererile de chemare în judecată, agenda ședințelor de judecată, rezultatul ședințelor de judecată, hotărârile instanței de judecată și alte informații relevante pentru justițiabili. Portalul unic al instanțelor de judecată, reprezentând un punct unic de acces la informația despre activitatea tuturor instanțelor de judecată, având ca scop, susținerea unui mediu informațional virtual și accesibil pentru asigurarea comunicării între cetățeni și instanțele de judecată.

Prin urmare, aplicând principiul *nemo censetur ignorare legem*, conform căruia necunoașterea sau interpretarea eronată a legii, nu exonerează persoanele de obligația de a se conforma legii, instanța de recurs conchide că, întru repunerea în termen a cererii, APLP nr. 50/269, nu poate invoca necomunicarea hotărârii judecătorești, deoarece în sensul art. 362 alin. (1) coroborat cu dispozițiile art. 111 din Codul de procedură civilă termenul de exercitare a căii de atac în ordine de apel, începe să

curgă din ziua imediat următoare datei calendaristice emiterii și pronunțării hotărârii judecătorești și nicidecum nu depinde de momentul comunicării actului judecătoresc de dispoziție.

În acest sens, Colegiul notează că legiuitorul a instituit termen de decădere pentru exercitarea căii de atac, asigurând astfel stabilitatea raporturilor juridice dintre părți și evitarea incertitudinii pentru o perioadă îndelungată de timp, în care apar, derulează și se modifică o complexitate de relații dintre părți, sub egida unor norme de drept distincte. Deci, admiterea exercitării unei căi de atac, în afara termenului legal, ar constitui o încălcare a principiului legalității și securității raporturilor juridice și respectiv, o soluție inadmisibilă în conjunctura ordinii de drept naționale.

Relaționând circumstanțele constatate textelor legale precitate, Colegiul apreciază ca fiind reprehensibilă alegația reprezentantului recurenteii, invocată în sensul repunerii în termen a cererii de apel, pe motiv că APLP nr. 50/269, nu a recepționat dispozitivul hotărârii judecătorești, iar existența dovezii de expediere nu prezumă și faptul recepționării corespondenței. Or, litiganții în proces, având cunoștință de dispozițiile legale și de actele de procedură întreprinse instanțele judecătorești, urmează să se conformeze acestora și să facă uz de drepturile sale procedurale cu bună credință și diligență.

În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. S-a subliniat că aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu, care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza *Brumărescu v. România*, cauza *Marckx v. Belgia*).

În cauza *Melnic v. Republica Moldova*, Înalta Curte a constatat violarea securității raporturilor juridice (art. 6 § 1 al Convenției) pentru admiterea, într-o cauză cu privire la recuperarea prejudiciilor, a unui recurs depus peste termen, fără a se expune asupra obiecției reclamantului că recursul este tardiv.

În această ordine de idei, corelând circumstanțele faptice constatate, și expuse supra, normelor legale precitate, instanța de recurs ajunge la concluzia că, la depunerea cererii de repunere în termen a cererii de apel, reprezentantul APLP nr.50/269, Rotaru Nicolae, nu a prezentat probe concludente și pertinente, care ar dovedi imposibilitatea sa, de a îndeplini actul procedural în interiorul termenului legal instituit de art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

La caz, relevantă este și practica CtEDO în cauza *Ponomaryov vs Ucraina*, unde Curtea a statuat că, deși în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi

ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că revine în primul rând instanțelor interne, să decidă asupra repunerii în termenul de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele, pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice, dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat, în special atunci când, ca în cazul de față, legea internă nu limitează în nici un fel marja de apreciere a instanțelor naționale fie cu privire la interval, fie cu privire la motivele de repunere în termen.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, a fost emisă cu concordanță cu normele de drept procedural, iar argumentele invocate în recurs sunt lipsite de substanță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a respinge recursul, cu menținerea încheierii recurate.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de reprezentantul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/269, Rotaru Nicolae, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/269 împotriva Svetlanei Chiviriga și Vasile Chiviriga cu privire la încasarea datoriei la plata serviciilor comunale și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan